

Nr 296.

Av fru **Gärde Widemar** och herr **Ståhl**, *angående planläggning av åtgärder för sexualbrottslingarnas behandling m. m.*

Såväl vid 1949 som 1951 års riksdag ha undertecknade väckt motioner syftande till att uppnå förbättrade möjligheter för behandling av sexualbrottslingar samt att bereda skydd för offren för dessa brottslingar.

Andra kammaren beslöt vid 1949 års riksdag att hos Kungl. Maj:t anhålla om anordnande av socialpsykiatriska undersökningar av sedlighetsförbrytare och offer för sådana. Första kammaren biföll emellertid första lagutskottets avslagsyrkande i frågan.

Vid 1951 års riksdag hemställde första lagutskottet, att riksdagen måtte anhålla, att Kungl. Maj:t ville uppdraga åt statens medicinska forskningsråd att planlägga och samordna den forskning som kunde anses lämplig och behövlig i syfte att bereda bättre möjligheter till behandling av sexualbrottslingar. Andra kammaren biföll utskottets utlåtande men i första kammaren vann en vid utlåtandet fogad reservation om avslag majoritet.

Våldsdåden på detta område ha emellertid fortfarit och för varje nytt brott blir den allmänna opinionen alltmera upprörd. Sedlighetsbrott synas i mycket stor utsträckning vara betingade av abnormitet hos gärningsmannen och, enligt vad som omvittnats av sakkunniga, torde enda möjligheten att komma tillrätta med problemet vara att bedriva en omfattande forskning i syfte att komma fram till bättre metoder för behandling av denna speciella typ av förbrytare. Att dylik forskning kommer till stånd synes oss vara en av de mest angelägna uppgifterna för närvarande på kriminologiens område.

I den reservation som bifölls i första kammaren motiverades avslagsyrkandet därmed att resultaten av straffrättskommitténs och strafflagberedningens arbete på hithörande område böra avvaktas innan åtgärder vidtagas. Såvitt hittills framkommit, ha dessa kommittéer dock icke för avsikt att taga initiativ till ytterligare forskning på detta område. Med hänsyn härtill och till det stora intresse som, trots riksdagens tidigare beslut i frågan, visats inom riksdagen för saken, anse vi oss nu böra återkomma med begäran om åtgärder för att åstadkomma förbättrade behandlingsmöjligheter av sexualbrottslingar och ökat skydd åt offren för dessa.

På grund av vad ovan anförts hemställa vi

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att det måtte uppdragas åt statens medicinska forsknings-

råd eller annan lämplig myndighet att planlägga den forskning och de övriga åtgärder, som kunna anses lämpliga och behövliga i syfte att bereda bättre möjligheter till behandling av sexualbrottslingar samt ökat skydd för dessas offer.

Stockholm den 25 januari 1952.

Ingrid Gärde Widemar.

Manne Ståhl.
